GUILLELMUS DURANTI

Oberitalien, 1. Hälfte 14. Jh.

Seite 94v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8444
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

est corpus meum (ver a primisse
quotus lacq̃ facile se absoluit q̃
dicit q̃ xp̃s tuse offerit qui bñdi
xit. de quo dñm est sr̃ illo bñdixit
nã si opponat de sacerdote qui tũ
offerat cũ ũba illa, primitiat. tes
ponde q̃ sacerdos mcb̃ determinat.
cũ illis ũbis nõ vtat enuntiatie
tã veritatiue. quidm ⁊ cũ ait. e
go sũ uitis vera. ego sũ lux ve
ra. ego sũ lux mũdi. ⁊ innumera
talia. ¶ Rursus qr̃ quid demõ
strauit cũ dixit. manducate
ex hoc omes. tã in illo. nisi eum
gustaũ hoc letatur de corpore
tã tm de sanguine iuetur. bibite
ex hoc omes. cũ ei iam pinem
fregisset si demõstrauit aliq̃d fu
gnetor illo nõ debebãt omes co
mede tã singulis debebat singula
distribuere. si demõstrauit cor
pus ũ poãnt ex illo si illo come
de. q̃ corpus xpi ũ manducetur
p̃ ptes tã integrũ (Sane fregit
ẽ in sacra scptura videtur agi
de vno sã agitur de diuisis. ut
est illo. bñdixit fregit ⁊ dedit
bñdixit panẽ. fregit formã. et
dixit corpus. eodem mõ cũ di
xit. manducate ex hoc omes. pro
nomẽ ostendit integrũ corpus.
⁊ ꝓpositõ inuit formã diuisam.
ut iste sit sensus. comedite cor
pus integrũ sb̃ forma diuisa.
nã sola forma p̃ ptes diuiditur.
⁊ totũ corp̃ integrũ manducat
sũ mõ potest intelligi q̃d sb̃uixit.
hoc est corp̃ meum. i. illd q̃d
pbeo sb̃ tãẽ forma ¶ Qi ⁊ si ad
ditõ vl' sbtractõ tãspositõ vl' in
ꝓsitõ. vl' mutatõ fiat in illa
forma ũbor q̃m xp̃s exp̃sit v
trũ effectũ ofecratõis ꝓdiat.
ut si dicitur addendo. hoc est
corp̃ meũ. q̃d assumpsi de ũgine
vl' sbtrahendo. hoc est corpus ñ
dicẽdo meũ. aut tãsponendo di
cendo. corp̃ meũ hoc est. vl' mu
ponendo. ut hoc est vtq̃ corpus
meũ. suue mutando. ut hoc est
corpus xpi (Sane g̃ut pectit

q̃ q̃ hoc quidq̃ attẽptauit. p̃ certũ
si formã intendat mutare
vl' h̃ẽdm introducẽ. q̃ forma
ũbor. q̃m xp̃s exp̃sit. p̃ osa dr
illibata suari. q̃ ius fm philoso
phos. nosa ⁊ ũba tãspostera idem
sigficẽt neq̃ vtile p̃ inutile in
cetur. ⁊ nõ ũbum et ũbo. sed
sensũ et sensũ tãsferendũ est. ¶ qd
si mutẽ platonem forme panis ⁊ vi
ni intẽponat spaciũ. ⁊ q̃d tẽ mcb̃
fit tãsitorio. dr hoc tũ dubũ nõ
est fm illos q̃ duas assũt esse ⁊
formas. ut iam dicetur. ¶ Sed
cũ ad platonem illor ũbor. hoc
est corpus meũ. panis mutẽt
in carnem. ⁊ ad platonem illor. h̃
est sanguis meus. vinũ mute
tur in sanguinem. videt q̃d panis
sine vino. vel vinũ sine pane. de
beat osecrari. ut p̃missũ est. ⁊ ita
si post platonem illor. ⁊ an platõ
nem illor. ꝓtẽ diuisitũ accidat sace
doti quomõ p̃cẽ ualeat. videt
q̃d panis sit mutatus in carnẽ vi
no in sanguinẽ. nõ mutato. nisi q̃d
g̃ hoc casu alius sacẽdos totum
reperit a p̃ncipio. ⁊ sic sr̃ pinem
trahit osecratõ. an ũo ab eo loco
tũ incipit in quo sacẽdos ille t
dimisit. ⁊ sic diuidetur mistũ
vnitatis (Sup hoc ita legit in cõ
cilio toletano. censuimus quemad
ut cũ a sacerdotib̃ missam tpr̃ sacra
mentũ osecratur si eg̃tudim acci
dat ciũs mrtiẽtus quo ceptũ ne
q̃at cõsecratõ explere missam
sit liber. ego vl' pbro alti osecrati
onẽ creti cepti officij. ut p̃ceden
tes supple q̃ defecerunt libenter alij pro
ꝓplenito succedant. de hoc ⁊ dice
tur in. viii. ꝓtcla. sr̃ ubi nomen et
cem ad finem (ver cũ mrẽ theo
logus de tpr̃e osecratõis sit diuisa
sententia. qb̃dam dicentib̃ q̃d cũ totũ
est deũ. totũ est frũ. alius asse
rentib̃ q̃ panis ante mutat̃ in
corpus. ⁊ postea vinũ mutatur i
sanguinẽ. ut deũ est. idq̃ plenq̃ tu
ius mce dẽtes affirmat q̃ alius
sacẽdos repetẽ dr osecratõẽ. atq̃ p

dñm

·dñ·q·di·n·sin
gul·⁊ c·seq·

·dñ·q·d·p·inp·
recitleritur.

·esti de sepe·
cim que·

·est de vbor
sig·, ꝓtea·

·de hoc·no·de
q·di·mr·sin
scificatur·

·de·q·di·n·
panis est·

·est de elect·
qd sicut·

·vii·q·i·mch·